RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 112.230 van 4 november 2002
in de zaak A. 105.456/IX-2883.

In zake : Erik CAYMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. DE ROECK,
kantoor houdende te GENT,
Antwerpenplein 14

tegen :

De Post.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Erik CAYMAN op 1 juni 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing van de Naamloze Vennootschap van Publiek Recht De Post, houdende de afzetting van verzoeker, welke wordt uitgevoerd met ingang van zaterdag 19 mei 2001, besluit hetwelk hem bij aangetekend schrijven van 18 mei 2001 werd ter kennis gebracht";

Gelet op het arrest nr. 102.204 van 20 december 2001 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 1 februari 2002 door de verwerende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 3 juni 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DE CLERCQ, die loco advocaat A. DE ROECK verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is eerstaanwezend postman.

1.2. Op 23 maart 1999 veroorzaakt hij tijdens de dienst als bestuurder van een vrachtwagen van De Post een verkeersongeval.

1.3. Na het ongeval wordt verzoeker bij ordemaatregel overgeplaatst naar het sorteercentrum Gent X.

1.4. Bij vonnis van 27 november 2000 van de politierechtbank te Brugge wordt verzoeker wegens de misdrijven van het toebrengen van onopzettelijke slagen en verwondingen, het niet volgen van de rijbaan, het niet in handen hebben van zijn voertuig, het niet kunnen stoppen voor een voorzienbare hindernis, het sturen in staat van dronkenschap en het sturen in staat van intoxicatie veroordeeld tot een geldboete van 250 frank, verhoogd met de opdeciemen, en tot een rijverbod van vier maanden. De verwerende partij wordt burgerrechtelijk aansprakelijk gesteld voor de geldboete en de kosten waartoe verzoeker werd veroordeeld. Op burgerlijk gebied

worden verzoeker en de verwerende partij in solidum veroordeeld tot een provisionele schadevergoeding van 300.000 frank aan de burgerlijke partij.

1.5. Op 26 januari 2001 beslist verzoekers onmiddellijke chef, onder verwijzing naar het vonnis van de politierechtbank, dat verzoeker wordt afgezet.

1.6. Verzoeker stelt tegen deze beslissing beroep in bij de commissie van beroep.

1.7. Op 9 mei 2001 brengt de commissie unaniem een voor verzoeker ongunstig advies uit. Het determinerend motief van het advies luidt als volgt :

> "De Commissie stelt vast dat beroeper, als bestuurder van een postwagen, door de politierechtbank te Brugge op 27 november 2000 volledig aansprakelijk werd gesteld voor het veroorzaken van een verkeersongeval waarbij hij zeer ernstig geïntoxiceerd en dronken was. Gelet op de uitspraak van de rechtbank, waartegen door betrokkene geen beroep werd aangetekend, acht de Commissie de feiten dan ook bewezen. In tegenstelling tot wat door de verdediging ter zitting werd gesteld nl. dat De Post inzake eveneens een verantwoordelijkheid draagt door betrokkene, tijdens de diensturen, de mogelijkheid te geven om in de kantine alcohol te gebruiken, is de Commissie van oordeel dat betrokkene verantwoordelijk is voor zijn eigen daden en zijn verantwoordelijkheid inzake niet moet afwenden. Niets of niemand verplicht hem alcohol te verbruiken. De Commissie is van advies dat betrokkene, als bestuurder van een vrachtwagen, moet weten dat alcoholgebruik en rijden met een voertuig niet samen gaan en derhalve zwaar in de fout is gegaan. De Commissie is van oordeel dat, gelet op de ernst van het vergrijp, de opgelegde straf de gepaste straf is".

1.8. Met een aangetekende brief van 18 mei 2001 deelt verzoekers onmiddellijke chef aan verzoeker mede dat hij, ingevolge het ongunstig advies van de commissie van beroep, met ingang van 19 mei 2001 wordt afgezet.

1.9. Deze beslissing wordt geformaliseerd in een besluit van 1 juni 2001. Dit besluit luidt als volgt :

> "De onmiddellijke chef,
> Gelet op artikel 91 en artikel 118, § 2, 2e lid van het Administratief Statuut van de Postambtenaren;
> Gelet op mijn beslissing van 26 januari 2001 waarbij ik aan de heer CAYMAN E.R., eerstaanwezend postman van het kantoor Gent X de afzetting opleg omdat hij op 23 maart 1999 met een postvoertuig een verkeersongeval veroorzaakte en waarvoor hij door de Politierechtbank op 27 november 2000 volledig aansprakelijk werd gesteld en veroordeeld tot het betalen van een geldboete of een vervangende gevangenisstraf;
> Gelet op de bijzondere ernst van de feiten meer bepaald dat dhr. CAYMAN op het ogenblik van de feiten zeer ernstig geïntoxiceerd was (2,92 pro mille), dat

hij bij het ongeval een voertuig aanreed dat stilstond op de pechstrook waarbij een gewonde viel en dat er aan het postvoertuig een schade was voor 618.928 BEF en rekening houdend met het feit dat dhr. CAYMAN tegen zijn veroordeling geen beroep aantekende;

Overwegende dat overeenkomstig hoofdstuk X van het Administratief Statuut van de Postambtenaren, art. 79 en 80, een ambtenaar bij de uitoefening van zijn taken, in zijn handelingen en gedragingen de van kracht zijnde wetten en reglementeringen in acht moet nemen en dat hij elke handelwijze moet vermijden die het vertrouwen van het publiek kunnen aantasten;

Overwegende dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan het overtreden van deze bepalingen zodat rekening houdend met de ernst van de feiten en met de bepalingen van artikel 81, hoofdstuk X van het Administratief Statuut van de Postambtenaren;

Gelet op het unaniem advies van de Commissie van Beroep uitgebracht in zijn zitting van 9.5.2001;

Overwegende dat dit advies ongunstig was voor dhr. CAYMAN;

Overwegende dat, rekening houdend met het hierboven vermelde ongunstig advies van de Commissie van Beroep, de bestreden beslissing tot afzetting definitief geworden is en dat er derhalve geen nieuwe beslissing moet getroffen worden;

Overwegende dat betrokkene met ingang van 19 mei 2001 uit de dienst verwijderd werd,

Beslist:

Enig artikel: De heer CAYMAN Erik, Robert, eerstaanwezend postman, geboren op 10 november 1944, stamnummer 910.012-55 wordt gestraft met de afzetting met ingang van 19 mei 2001.

Deze beslissing zal aan betrokkene worden genotificeerd".

2. Over de gegrondheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn eerste middel de schending aanvoert van artikel 95, § 3, van het administratief statuut van de ambtenaren van De Post; dat hij laat gelden dat de tuchtvordering verjaard is, omdat deze pas werd ingesteld op 26 januari 2001, hetzij meer dan zes maanden na de feiten waarop deze steunt;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt, onder verwijzing naar het arrest DE BOECK, nr. 34.108, van 20 februari 1990, dat men het de tuchtoverheid niet ten kwade mag duiden dat zij wacht met de disciplinaire procedure tot het gerechtelijk onderzoek is beëindigd, daar men bij voorbaat niet kan uitsluiten dat uit het onderzoek gegevens kunnen worden geput die voor de tuchtoverheid dienstig kunnen zijn, en aldus het risico wordt vermeden dat voorbarig een straf wordt opgelegd voor feiten waarvan later door een gerechtelijke uitspraak zou kunnen worden vastgesteld dat zij niet bewezen zijn of zich anders hebben voorgedaan; dat te dezen de onmiddellijke chef van verzoeker de gerechtelijke procedure wenste af te wachten om te kunnen oordelen welke tuchtmaatregel hij zou

treffen; dat voorts a priori niet kon worden uitgesloten dat uit de gerechtelijke uitspraak verzachtende omstandigheden konden worden afgeleid; dat het vonnis van de politierechtbank te Brugge van 27 november 2000 de onmiddellijke chef zekerheid geeft omtrent de zwaarte van de feiten en dat hij vervolgens beslist om de feiten te sanctioneren met de afzetting; dat “het wachten op het resultaat van het strafrechtelijk onderzoek (...) een waarborg (is), zowel voor de ambtenaar, als voor het bestuur, dat niet ten onrechte tuchtrechtelijk wordt opgetreden” en dat “de houding van De Post in deze zaak getuigt van een grote voorzichtigheid, zeker omdat het gaat om feiten die tot een zware sanctie kunnen leiden”;

2.3. Overwegende dat het door verzoeker ingeroepen artikel 95, § 3, van het administratief statuut van de ambtenaren van De Post als volgt luidt :

> "§ 3. De tuchtvordering mag alleen op feiten slaan die zich hebben voorgedaan of die werden vastgesteld binnen een periode van zes maanden, voorafgaand aan de datum waarop de tuchtvordering wordt ingesteld";

dat geen enkele andere bepaling van voornoemd statuut rekening houdt met de mogelijkheid dat tuchtfeiten ook het voorwerp kunnen uitmaken van een gerechtelijk strafonderzoek of van een opsporingsonderzoek, zodat de tuchtoverheid in voorkomend geval het instellen van de tuchtvordering zou kunnen uitstellen totdat over de strafvordering uitspraak is gedaan; dat een tuchtvordering als ingesteld moet worden beschouwd op het ogenblik dat de bevoegde overheid duidelijk de intentie doet blijken dat de betrokkene zich voor de tuchtoverheid moet verantwoorden; dat te dezen de tuchtprocedure tegen verzoeker pas is ingesteld op 26 januari 2001 wanneer verzoeker in het kader van de tuchtprocedure door zijn onmiddellijke chef is gehoord en dat de verwerende partij op die datum reeds meer dan zes maanden kennis had van de feiten aangezien zij verzoeker bij ordemaatregel verplaatste op 30 augustus 1999 wegens :

> “Het veroorzaken van een zeer ernstig verkeersongeval op de E40 nabij Brugge, met een vrachtwagen van De Post, tijdens de uitvoering van zijn dienst, en sturende onder invloed, met een te hoog alcoholgehalte in het bloed.
> Deze feiten deden zich voor op 23 maart 1999”;

dat de door de verwerende partij aangevoerde houding van voorzichtigheid als waarborg voor zowel de ambtenaar als voor het bestuur, niet vermag een duidelijke en strikte vervaltermijn te doen wijken; dat immers luidens het administratief statuut van de ambtenaren van De Post de aanvang van het verloop van die termijn alleen kan worden gesitueerd bij het plaatsvinden of vaststellen van het tuchtfeit terwijl nergens voorzien is in een mogelijkheid tot schorsing of stuiting van dat verloop; dat

zulks voor de ambtenaar een even grote waarborg betekent; dat het middel derhalve gegrond is;

3. Over de kosten.

Overwegende dat naar luid van artikel 70, § 1, tweede lid, van het algemeen procedurereglement het verzoekschrift tot nietigverklaring niet onmiddellijk gezegeld moet worden; dat er reden is om verzoeker het bedrag van de op het verzoekschrift tot nietigverklaring gekleefde zegels terug te betalen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Naamloze Vennootschap van Publiek Recht De Post, houdende afzetting van Erik CAYMAN, welke wordt uitgevoerd met ingang van zaterdag 19 mei 2001, welke beslissing hem bij aangetekend schrijven van 18 mei 2001 is ter kennis gebracht.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 3.

Het bedrag van 173,53 euro fiscale zegels, door verzoeker gekleefd op het verzoekschrift tot nietigverklaring, zal hem worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**